

ansættelse. Udvalgets Flertal kan derfor ikke andet end fraraade det høje Ting at vedtage dette Forslag. Fremdeles er der af et Mindretal stillet et Forslag om, at det sidste Stykke af § 96 skal udgaa. § 96 indeholder den Bestemmelse, at Skibsmandskabet i det hele ikke er forpligtet til at arbejde paa Søn- og Helligdage, og naar det skal gjøre det, er det, fordi det er nødvendigt paa Grund af særlige Omstændigheder. Naar det i saadanne Tilfælde kommer til at hjælpe til at løse eller laste paa Søn- og Helligdage, skal det imidlertid have en Ekstrabetaling foruden den betingede Hyre, og det ikke blot saaledes at forstås, at det foruden den maanedlige Hyre faar en aparte Betaling for disse Dage, paa hvilke det gør Ekstraarbejde, men ogsaa saaledes, at denne Ekstrabetaling maa siges at være ekstra høj, idet hver 2 Timer skulle regnes som $\frac{1}{2}$ Dag. Det vil altsaa ses, at det kan løbe op til et temmelig betydeligt Beløb, naar Mandskabet kommer til at arbejde en hel Del Timer. Fra denne sidste Bestemmelse gøres der imidlertid i det sidste Stykke af Paragraffen en Undtagelse for de Skibes Vedkommende, der gøre regelmæssige Ture mellem bestemte Steder, saaledes at Afgang- og Ankomsttiden saavidt muligt forud er angivet. Til at gøre denne Undtagelse er der formentlig god Grund. Motivet til, at Mandskabet skal have Ekstrabetaling, er jo det, at det maa gøre Ekstraarbejde; men naar det Arbejde, hvorom der bliver Spørgsmaal, ikke kan siges, at være Ekstraarbejde, er der heller ikke Grund til at give Søfolkene Ekstrabetaling. Og naar Søfolk tage Hyre paa et Skib, der gaar i bestemte Ture paa bestemte Dage, saaledes at de paa den Tid, de lade sig forhyre, maa kunne forudsæ, at paa de og de Dage vil Skibet være der og der, at paa de og de Dage skal det løse og lade, saa kunne de ogsaa forud vide, at paa de og de Søndage vil Skibet være der, og at de saa ville komme til at deltage i Lastnings- eller Losningsarbejdet. Men naar det kunde forudsæes paa den Tid, de lode sig forhyre, saa kan det ikke siges, at noget Ekstraarbejde finder Sted, naar de komme til at løse og lade paa saadanne Dage, da det fra første Færd har været indbefattet i Planen. Er en Mand gaaet ind paa et Engagement under visse bestemte Forudsætninger, saa har han ikke noget at beklage sig over, naar han ikke kommer til at gøre andet, end hvad han, da han indlød sig derpaa, maatte vide vilde blive Tilfældet. For øvrigt er det en Selvfølge, at det ikke vil have praktisk Betydning, om man sletter det sidste Stykke af § 96, thi netop fordi det kun taler om Tilfælde,

hvor de Ruter, som Skibet gør, forud ere givne, vil det være muligt for Rederen at tage tilhørligt Hensyn til Forholdet. Hvis man altsaa affatter Bestemmelsen i § 96 saaledes, at Rederen kommer til at give Ekstrabetaling for Søndagsarbejde ogsaa for de Skibes Vedkommende, der gaa i faste Ruter, med Hensyn til hvilke det forud er givet, at der ogsaa maa gøres Søndagsarbejde, saa vil Skipperen selvfølgelig tage Hensyn dertil ved Bestemmelsen af Hyren fra først af, saa vil han sige: I saa den Maanedshyre, jeg finder passende, 50—60 Kr., eller hvad det nu kan være; men da I ifølge Loven skulle have Ekstrabetaling for Søndagsarbejde, og da I ifølge Skibsplanen ville komme til at være paa de og de Steder om Søndagen, kræfter jeg naturligvis Ekstrabetalingen fra Maanedshyren. Saaledes vil Rederen naturligvis bære sig ad, og praktisk faar det altsaa ingen Betydning, om man sletter denne Bestemmelse; men Tingen er, at man ved at slette den gør noget, der i Princippet er urigtigt, thi Princippet er dette, at man skal ikke kunne forlange Losnings- eller Lastningsarbejde af Mandskabet paa Søn- og Helligdage, medmindre det er paatrængende nødvendigt, og i saa Fald skal man give Ekstrabetaling, fordi det er et Ekstraarbejde; men er der ikke Tale om Ekstraarbejde, men kun om et Arbejde, som begaer Parter fra Begyndelsen have maattet forudsætte vil finde Sted, saa kan der tages Hensyn dertil ved Maanedshyrens Fastsettelse. — Dernæst er der stillet to Mindretalsforslag til §§ 118 og 119. Hvad Forslaget til § 118 angaar, vil det ses, at det kun gaar ud paa at forandre et Kløffeslet, nemlig Kl. 4 til Kl. 6. Sammenhængen dermed er den, at der gives Regel for, naar Liggedagene skulle begynde at løbe, det vil sige den Frist, som Afladeren eller Befragteren har til at laste eller løse, og der gives ham et vist Antal Dage til at udføre det, og naar han ikke er færdig med sin Indladning eller Udlosning i Løbet af Liggedagene, skal han give Erstatning. Det er altsaa af Interesse at saa fastsat, naar denne Liggetid begynder at løbe, og der er da fastsat den Regel, at Liggedagene begynde at løbe fra den første Søndags Morgen, efter at Skipperen har meldt sig færdig til at laste eller løse, naar dette er et Stet inden Kl. 4 om Etermiddagen, idet man dog gør en Undtagelse for det Tilfælde, at der kommer en mellemliggende Søn- eller Helligdag. Nu har det ærede Mindretal ment, at man gerne kunde slyde denne Termin ud fra Kl. 4 til Kl. 6. Man synes at gaa ud fra, at her i Landet ville Rejerne, Afladerne, Modtagerne, overhovedet Kjøbmændene, have